

Bilag til tillægsbet. o. lovf. om butikstid

lig butik. Det begrænsede salg af morgenbrød m.v. forudsætter ikke særlig adskillelse i butiksindretningen.

- ad e) Salg af andre varer på søn- og helligdage end brød, mejeriprodukter og aviser fra butikker, der er omfattet af bestemmelserne om butikstid i § 1, vil være strafbart efter forslaget § 8. Politiet vil derfor kunne påtale sådanne overtrædelser.
- ad f) Om straf for overtrædelse af loven henviser jeg til min besvarelse af spørgsmål 49.
- ad g) Samlingen af de i dag gældende 7 sortimenter til ét efter lovforslagets § 3 sammenholdt med det foreløbige udkast til sortimentsbekendtgørelse, som tidligere er sendt til udvalget, betyder, at en bladkiosk, der kun fører det tilladte sortiment, vil kunne sælge brød og mejeriprodukter som en del af sortimentet. Fører den pågældende bladkiosk tillige »ikke-sortimentsvarer«, vil kiosken have mulighed for det begrænsede salg af brød m.v. efter ændringsforslaget.
- ad h) Det begrænsede salg efter ændringsforslaget omfatter ikke andre tidsskrifter end aviser.
- ad i) Det begrænsede salg efter ændringsforslaget omfatter alene brød, mejeriprodukter og aviser. Salg af medicin kan kun finde sted, hvis dette følger af lovgivningen om apoteksvirksomhed.

Spørgsmål 33:

Der findes i dag adskillige hundrede butikker, hvor man en stor del af døgnet kan købe næsten alle fornødenheder inkl. øl. Det gælder f.eks. motorvejskiosker, butikker i sommerhusområder, butikker ved trafikknudepunkter osv. osv.

- a) Der ønskes en angivelse af, hvor mange butikker der har dispensation i dag – evt. et cirkatal.
- b) Under henvisning til punkt a) ønskes oplyst, om ministeren finder det rimeligt og i overensstemmelse med et almindeligt hensyn til ligelig konkurrence, at to sammenlignelige nærbutikker – ifølge ændringsforslag 3 til § 3 – pålægges helt forskellige vilkår. Den ene skal etablere en »egentlig adskillelse« af arealet mellem de forskellige varegrupper og pålægges nye, skærpede sank-

tioner under politikontrol, mens nabobutikken er helt fritaget for alle disse krav.

Svar:

Industri- og Samordningsministeriet har ikke kendskab til, hvor mange butikker der af kommunalbestyrelserne er meddelt tilladelse til udvidede butikstider efter den gældende lovs §§ 5 og 6.

Ved lovforslagets §§ 4 og 5 er den gældende lovs dispensationsbestemmelser i §§ 5 og 6 i alt væsentligt direkte overført. Efter forslaget § 4, stk. 2, og § 5, stk. 5, fastsætter Erhvervs- og Selskabsstyrelsen regler for de omhandlede dispensationer.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens cirkulære af 27. september 1989 om §§ 5 og 6 i lov om butikstid fastslår, at der i forbindelse med de omhandlede dispensationer skal tages hensyn til konkurrenceforhold. I Erhvervs- og Selskabsstyrelsens regler vedrørende kommunalbestyrelsens dispensationer efter lovforslaget vil konkurrenceforhold fortsat blive inddraget. Endvidere vil kommunalbestyrelsernes afgørelser kunne indbringes for Butikstidsanknævnet, jf. lovforslagets § 7.

Jeg finder derfor, at dispensationsreglerne tilgodeser konkurrencehensynet. I øvrigt henviser jeg til min besvarelse af spørgsmål 20 (L 73 – bilag 41).

Spørgsmål 34:

Der ønskes en nærmere konkretisering af betegnelsen »egentlig arealadskillelse« i bemærkningerne til nr. 2 og 3.

Spørgsmål 35:

Der ønskes en uddybning af følgende sætning fra bemærkningerne til 2' og 3: »Varer, der ikke indgår i det tilladte sortiment, må ikke på noget tidspunkt befinde sig på sortimentsbutikkens areal«.

Svar på spørgsmål 34 og 35:

Kravet om en egentlig arealadskillelse mellem en sortimentsbutik og en almindelig butik indebærer, at der skal være tale om selvstændige arealer (afdelinger) for henholdsvis sortimentsvarer og ikke-sortimentsvarer.

Undtagelsen i lovforslagets § 3, stk. 1, fra bestemmelserne om butikstid i § 1, stk. 1-3, gælder kun for butikker, der til enhver tid kun fører et begrænset sortiment. Derfor må varer,